

1. Pt 1,10-15; Salv 18.9.22

Toto spasení hledali a po něm se ptali proroci, kteří prorokovali o milosti, která je vám připravena; zkoumali, na který čas a na jaké okolnosti ukazuje duch Kristův v nich přítomný, když předem svědčí o utrpeních, jež má Kristus vytrpět, i o veliké slávě, která potom přijde. Bylo jim zjeveno, že tím neslouží sami sobě, nýbrž vám; ti, kdo vám přinesli evangelium v moci Ducha svatého, seslaného z nebes, zvěstovali vám nyní toto spasení, které i andělé touží spatřit. Odhodlaně se tedy připravte ve své mysli, buďte střízliví a celou svou nadějí upněte k milosti, která k vám přichází ve zjevení Ježíše Krista. Jako poslušné děti nedejte se opanovat žádostmi, které vás ovládaly předtím, v době vaší nevědomosti; ale jako je svatý ten, který vás povolal, buďte i vy svatí v celém způsobu života.

Dnes nám apoštol otevírá průhledy skrze čas – i prostor.

Průhled k biblickým prorokům, a dokonce k andělům na nebesích. My přitom nemusíme ani utíkat do biblických časů, ani hledat vznášedla do nadzemských sfér. Podle apoštola je to naopak: ty prorocké postavy i nebeské andělstvo zajímáme my. Neboť především pro NÁS, tady na zemi, zní slovo spásy. MY jsme ho potkali, ač se tolikrát jen utahaně ploužíme životem, zní do našich otázek a pochybností, k našim depresím z války, do strachu ze drahoty, co přišla, nebo frustrací z toho, jak málo lidí bere církve (zejm. tu evangelickou) vážně... NÁM a pro NÁS vane Duch Kristův, aby odvíval naše úzkosti, hořkost, mindry, beznaděj, únavu či otázky, má-li cenu káru téhle staré víry táhnout dál...

Apoštol, tím duchem sám naplněn, nejdřív připomíná, vždyť ve víře vás potkává úplně extra message: Poselství o záchraně a šanci pro život, za niž nemusíte utratit všechny své úspory, ani na její dosažení vynaložit všechny síly (abyste jak Sisyfos těsně před cílem vyčerpání neudrželi balvan a museli začít znova...). Vždyť jde o spásu, která je darem, jak to ten Spasitel – Salvátor dával a stále dává zakusit. Spásu, která je pravou, nezničitelnou budoucností, jak dokládá vzkříšení Kristovo. A když Duch Vzkříšeného Pána zavěje, vstane z mrtvých naděje!

A že to je **střed Božích darů**, jakási jejich centrální křižovatka, kde se potkává biblická minulost s naší současností i nebeskými záměry, to dokládá právě tím, že říká – jen se koukněte, jak to cvičilo s proroky a jak to cvičí s anděly. To hledali a o to zápasili už SZní svědkové spásy. A **hledat**, to podle příběhů z prorockých knih znamená (dřív či později) směřovat k Bohu záchrany, po stopách a směrovkách té záchrany pátrat. Duch toho spasitele zmocňoval pomazané, aby se zastávali utlačených, vyháněných, ohrožených (jak jsme to s dětmi sledovali na táboře *Na útěku s mesiášem*). Takhle pronikavě pátrá SZní Kazatel po tom, co má pod sluncem smysl a budoucnost, a za čím nemá smysl se pachtit a oč usilovat...

Tuhle záchranu hledá – a nalézá a vyřizuje ji **prorok Jeremjáš**. Sílu jeho prorockého hledání začínáme odkrývat na bibl. hodinách: Jak učí hledat záchranu i pro ty, kdo ztratili město, domov, zemi i důvěrný pocit, že na nás

Hospodinu záleží; a jak to znova nalézali, když se stalo slovo Hospodinovo, třeba to, jež Jeremjáš vyřídil přesídleným Judejcům, co si v babylonském zajetí připadali jak pohřbení zaživa...

Čtěte proroky, tam to všechno je.

A když nám ten **Duch** z prorockých slov zavěje, nevede k sebejistotě duchovních narcisů, kteří se cítí jako pupek světa, ale **vtahuje nás do jejich zápasů** a hledání, bolestí, otázek, i nalézání... A právě proroci podtrhují ještě jednu důležitou linii toho příběhu spásy – ti **svědkové**, kteří tu spásu do našeho světa, k nám lidem nesou, pravidelně **prožívají utrpení**. Jsou vysmíváni, odmítáni, a zdaleka ne jen nějakými nevěřícími, zpupnými pohany – ale často i všelijakými církevními tatíky, co si ze své funkce udělali pohodlnou živnost a za náboženské provokatéry a rušitele starých dobrých pořádků označují – právě svědky pravdy. Proroky. A často až se zpožděním jedné či více generací vyznává Boží lid, byly to však naše viny, naše zatvrzelost, pohodlnost, jejichž tíhu ten odmítaný prorok na sobě nesl. To my ve své tuposti a neochotě otevřít se pravdě říkali, že ho zavrhl sám Bůh...

Tohle je odsud, z oné křižovatky spásy vidět a slyšet, tím vším nám proroci slouží, takhle nám v temnotách našich dnů svítilnami a laserovými ukazovátky svého poselství osvětlují, kudy vede cesta svědků spásy – abychom se my těchto svědků s o to usilovnější důvěrou chytili, a mezi nimi svědka spásy nejsvědkovatějšího, Spasitele Ježíše. Svědka spásy, který se nevznášel nad světem, ale stavěl se po bok všem jeho nemocným, zraněným, plačícím, pronásledovaným a vysmívaným (třeba i ze strany těch správnáků víry), otevíral před nimi budoucnost a dělal to tak důsledně, že to dotáhl až na popraviště. Římané se na něm podepsali jak ruská vojska na bezbranných Ukrajincích, ale on navzdor tomu všemu třetího dne zjistil, tahle spásná solidarita, to bylo to pravé Boží. Takový přístup otevírá naději, navzdor násilnictví, pýše, i smrti. Tomuto vítězi, který dotáhl do cíle příběh Boží spásy, tomu zpívejme, toho vlebme. My tady na zemi, na té centrální křižovatce – a přitom vězme, že i andělé ze svých pater kdesi nad Salvátorem nám jen tiše závidí, že se v jeho jméno smíme křtít, a dary jeho stolu přijímat – a především tou nezničitelnou nadějí, již dává každému, kdo v něho věří, že smíme ožít.

Tady bych sice mohl říci AMEN, halelůja, radujme se, veselme se, ale ještě neřeknu, je životu i apoštol cosi dodá: **Vyhrňte si tedy rukávy, a dejte se do práce**. On to sice říká trochu jinak, *prepásejte si svá roucha, své taláry, vlebné pláště...* ale tak to bylo třeba tehdy dělat, když se měl člověk rozpohybovat. Když si šlapete na sukni či na talár, leda zakopnete, ale určitě se nikam nerozběhnete. Jenže co máme podkasat, jaké rukávy vyhrnout? Doslova říká: *Prepásejte „bedra mysli vaší“ - střízliví jsouce*. První práce, která je nám uložena, je poctivě promýšlení onoho nadějného výhledu, který se nám na té centrální křižovatce také otevírá: výhledu k nebeskému Království, k dědictví nevadnoucímu. Apoštol nás má k tomu,

abychom se tím výhledem pouze neopájeli, jak fanoušci po vítězném derby (nebo někteří Češi při cinkání klíčů). Nevede k emocím s krátkým dechem, ale otvírá prostor přemýšlení, **co vlastně ty darované výhledy** a oživující naděje **s naším žitím mohou udělat**. Teď hned. Poctivě promýšlejte, **kam všude ta obživující naděje může protéct**, do kterých oblastí vašeho žití, jak je od pondělka do soboty prožíváte..., do kterých vztahů její proudění pustit. Kterou otrávenost, rezignovanost tou nově přijatou nadějí zavlážit, kterou sysifovskou vyčerpanost a pocit nesmyslnosti s její pomocí přemoci. Kde díky ní mohou ve vašem životě i jeho okolí začít rozkvétat plody trvalého milosrdenství. Takhle zkuste nakládat s tou podivuhodnou nadějí, jejíž silou zalévá naše srdce Kristovo vítězství a jeho spása.

Za jakési echo toho, co tu dnes řešíme s apoštolem, považují jeho výzvu eseje Timothy Snydera napřít své duchovní síly k zápasu s nihilismem. Nihilismus se podle tohoto historika projevuje tím, že rezignovaně podléháme mentalitě a poměrům doby, obecnému přesvědčení, že s propagandou lhářů, rejdy mocichtivců se nedá nic dělat. Jenže právě tím se otvírá cesta těm, kdo ztratili všechny skrupule. Promýšlíme-li poctivě, co všechno s naším životem mohou výhledy naděje udělat, pak nemůžeme vynechat ani tuto oblast našeho pospolitého života. A tak nám v ozvěně té apoštolské výzvy zní: Nenechte kontaminovat, otrávit svůj pohled na život a společnost touhle nihilistickou rezignovaností. Raději tu konstruktivní a odpovědnou nadějí promítněte i do svého vztahu k věcem veřejným, považujte si skutečné demokracie, lidských práv – a všech, kdo ve společnosti zápasí o důstojnost druhých. Pak se vám soucit a ochota pomoci – třeba dnes lidem z Ukrajiny a na Ukrajině – nepřevrátí ve frustraci, nebo rovnou nadávání na ty, kdo pomoc potřebují i poskytují. Pak doceníte každého, kdo veřejný prostor a správu věcí obce nepojímá jako příslovečné koryto, ale jako službu lidské důstojnosti a spravedlnosti. Naděje, jejíž výhled nám apoštol s takovou vehemencí otevřel, ta má totiž skutečně široký záběr. Celoživotní. I proto stojí za to tomuto svědectví naslouchat – a k putování po oné otevřené cestě se vydat. Amen

(Naší modlitbou necht' se stane píseň 777)

1. Pt 1,10-15; Salv 18.9.22

Píseň 260,1

In: Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. Dědictví nehynoucí, neposkvrněné a nevadnoucí je připraveno pro vás v nebesích a Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase.

Píseň 560

Modlitba

Vzhlížíme k tobě, Pane, - a důvěřujeme, že nehledíme do prázdna. Skládáme v tobě naději - s důvěrou, že nedáš za pravdu všem našim zklamáním. Vždyť ty dáváš vykvétat v tomto světě překvapivým událostem naděje, událostem záchrany. Poslals' svého Mesiáše Ježíše, a když už se nad ním lidé cítili jako vítězové. Dals vítězství právě jemu, tomu ukřižovanému. Přicházíme s očekáváním, které chce potkat právě tuto tvou moc. Víš, jak to potřebujeme, jak jsme prolezli skepsí, smutkem, bolestmi i špatnými zkušenostmi. Bud' tedy s námi jako dárce milosrdenství a radosti, a slovem svých svědků nás zmocni k tomu, ať se po životě rozhlédneme s nadějí, a nebojíme se s ní vstupovat i do dnů, jež nás čekají. Amen.

1. čtení Jr 29,10-14

Píseň 669

text + kázání

Píseň 777

Ohlášení

Přímluvy (Kyrie)

- za lidi bez výhledu a naděje – kvůli rozpadlým vztahům – nemoci – obavám, zda utáhnou náklady v příštích měsících – bez práce -sklíčené únavou a beznadějí – *Pane smiluj se – Kyrie eleison*. Za rodiny – kde je dusno – kde se hádají – kde víra nepůsobí pokoj – ale rozdělení a konflikty... *Pane smiluj se – Kyrie eleison*. Za církev – tolikrát se stará jen o sebe – nehledí čím sloužit. Dávej vanout svému Duchu, ať víme, jak žít to obživující bohatství milosti. *Pane smiluj se – Kyrie eleison*. Za svět kolem – toto město – nadcházející volby a voliče – nenechat se manipulvat populismem, ale hledět si těch, kdo zápasí o spravedlnost lidskost. *Pane smiluj se – Kyrie eleison*. Za místa, kde se válčí – za společnosti vyčerpaného občanství, kde vládne nihilismus a totální rezignaci utápějí lidé v alkoholu... *Pane smiluj se – Kyrie eleison*.

Otčenáš

Poslání Př 23,17-18

Požehnání

Bůh naděje necht' vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí DS. Amen

Píseň 244,3-4